

<http://www.tanea.gr/news/greece/article/5491680/sbhnei-to-ellhniko-idryma-sthn-polh-toy-fwtos/#1>

Fondation Hellenique

Σβήνει το Ελληνικό Ιδρυμα στην Πόλη του Φωτός

Αγώνας δρόμου για τη σωτηρία του κτιρίου που φιλοξένησε χιλιάδες έλληνες φοιτητές στο Παρίσι τα τελευταία 85 χρόνια και από τα δωμάτιά του πέρασαν σχεδόν όλες οι προσωπικότητες που διέπρεψαν παγκοσμίως

Κατερίνα Ροββά | ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 29/11/2017 08:00 |

Στα πρωτοσέλιδα της Ελλάδας στις αρχές του 1927 δημοσιεύονταν μια αναγγελία μάλλον παράξενη για τα δεδομένα της εποχής: ένας πανελλήνιος έρανος άρχιζε, που απαιτούσε τη συμμετοχή όλων, με στόχο την κατασκευή ενός ελληνικού περιπτέρου στη Διεθνή Πανεπιστημιούπολη του Παρισιού. Ενός σπιτιού στο οποίο θα στεγάζονταν οι Έλληνες που πήγαιναν για σπουδές στην Πόλη του Φωτός. Η Ελλάδα, λαβωμένη από τη Μικρασιατική Καταστροφή και αντιμέτωπη με το προσφυγικό ζήτημα, πάσχιζε να ξεπεράσει τη δραματική οικονομική της κατάσταση. Κι όμως, η ειδηση αναδημοσιεύονταν από πλήθος εντύπων της εποχής: η «Πρόοδος», ο «Ανεξάρτητος», καθημερινές εφημερίδες της Θεσσαλονίκης συμμετείχαν σύσσωμες στην προσπάθεια.

Μια πρωτοφανής κινητοποίηση, που απλώθηκε από άκρη σε άκρη της χώρας, έκανε πραγματικότητα αυτό που ως τότε φάνταζε αδύνατο: η ελληνική κυβέρνηση ήταν πλέον σε θέση να απαντήσει θετικά στο κάλεσμα του Αντρέ Ονορά, διευθυντή της Διεθνούς Πανεπιστημιούπολης του Παρισιού, για την κατασκευή του ελληνικού σπιτιού της Cité Universitaire. Το κτίριο ανεγέρθηκε το 1932 σε αρχιτεκτονικά σχέδια Νικολάου Ζάχου. Από τα δωμάτιά του τις επόμενες δεκαετίες θα περνούσαν μεταξύ άλλων ο Κώστας Αξελός, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, ο Εμμανουήλ

Κριαράς, ο ζωγράφος Μυταράς και πολλές άλλες προσωπικότητες που διέπρεψαν στη Γαλλία. Αυτό το περίφημο Ελληνικό Ίδρυμα, η ιστορική Fondation Hellénique, που φιλοξένησε χιλιάδες έλληνες φοιτητές τα τελευταία 85 χρόνια, εκπέμπει πλέον σήμα κινδύνου...

Η Fondation, η οποία αποτελεί μέχρι σήμερα τη μοναδική εστία από χώρα της Νοτιοανατολικής Ευρώπης στη Διεθνή Πανεπιστημιούπολη του Παρισιού, κινδυνεύει να βρεθεί αντιμέτωπη με την περιθωριοποίηση αν δεν προχωρήσει η πλήρης ανακαίνιση των δωματίων της - κάτι το οποίο συνέβη για τελευταία φορά το έτος 1976. Ένα σημαντικό τμήμα του ποσού που απαιτείται, περίπου 1.100.000 ευρώ, έχει ήδη προσφερθεί από το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, με την προϋπόθεση ότι θα συγκεντρωθούν από άλλες πηγές ως το τέλος του έτους τα υπόλοιπα χρήματα. Έτσι, οι υπεύθυνοι της Fondation έχουν επιδοθεί σε έναν αγώνα δρόμου και απευθύνουν έκκληση προς κάθε κατεύθυνση. Σε περίπτωση που η προσπάθεια αποτύχει, η χώρα μας θα απολέσει έναν σημαντικό εκπρόσωπο του ελληνικού πολιτισμού στη Γαλλία.

Πολιτιστικό κέντρο

«Η Fondation Hellénique χτίστηκε το 1932 στο Πάρκο της Cité Internationale Universitaire de Paris, ένα πάρκο στο οποίο πολλές χώρες την περίοδο του Μεσοπολέμου έφτιαξαν σπίτια για να στεγάσουν τους φοιτητές που έρχονταν στο Παρίσι για τις σπουδές τους. Η Cité Universitaire δημιουργήθηκε τη δεκαετία του '20 και η Fondation ήταν ένα από τα πρώτα σπίτια που άνοιξαν εκεί. Εγκαινιάστηκε σε μια περίοδο που νομίζω ότι ήταν πολύ πιο δύσκολη για την Ελλάδα από τη σημερινή» λέει στα «NEA» η διευθύντρια της Fondation Hellénique και καθηγήτρια στο Université Paris I Μαρία Γράβαρη - Μπάρμπα. «Είναι το μόνο σπίτι της Πανεπιστημιούπολης το οποίο χτίστηκε με έρανο. Έχουμε τη λίστα των ευεργετών και είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι εκτός από αυτούς που είχαν τη δυνατότητα και έδωσαν 100.000 δραχμές, 200.000 δραχμές, υπάρχει μια μακρά λίστα μικρών και μεσαίων δωρητών που έδωσαν πραγματικά το υστέρημά τους. Ο κόσμος καταλάβαινε τότε πόσο σημαντικό ήταν για την Ελλάδα να στείλει τα παιδιά του στην Πόλη του Φωτός» προσθέτει. «Όλοι οι διανοούμενοι του Παρισιού, ο Νικόλας Σβορώνος, ο Κώστας Γαβράς, ο φιλόσοφος Παπαϊωάννου, ο Μέμος Μακρής, ο Παύλος, ο Κώστας Κουλεντιανός, ο Παναγιώτης Τέσης, ο Βυζάντιος, έζησαν εδώ. Ο βασικός ρόλος της Fondation ήταν από την αρχή η στέγαση των φοιτητών, των ερευνητών, των καλλιτεχνών που έρχονταν για τα πανεπιστήμια του Παρισιού, όμως προφανώς έπαιξε και παίζει έναν πολύ σημαντικό ρόλο ως πολιτιστικό κέντρο της Ελλάδας στο Παρίσι. Είναι ένας χώρος ο οποίος κάθε εβδομάδα και μερικές φορές πολλές φορές την εβδομάδα οργανώνει κάποιο καλλιτεχνικό ή επιστημονικό δρώμενο» εξηγεί η Μαρία Γράβαρη - Μπάρμπα.

Χωρίς επιχορήγηση

Σήμερα το ελληνικό σπίτι είναι σε σημαντικό βαθμό αυτοχρηματοδοτούμενο. Οι φοιτητές καταβάλλουν ενοίκιο που επιτρέπει να καλυφθούν τα έξοδα του σπιτιού, κάτι που σήμερα επιτυγχάνεται με μεγάλη δυσκολία. Η επιχορήγηση που λαμβάνει το Ίδρυμα από την ελληνική κυβέρνηση είναι πλέον ίση με το 1/7 της επιχορήγησης που της δινόταν το 2012...

«Το σπίτι χρειάζεται εκτεταμένη ανακαίνιση. Την περίοδο 2007-2011 ανακαινίστηκαν οι χώροι υποδοχής, το σαλόνι, η Βιβλιοθήκη και οι προσόψεις του κτιρίου χάρη στο Ίδρυμα Νιάρχος και στο Ίδρυμα Λεβέντη, με αποτέλεσμα να λειτουργεί ως ένας όμορφος χώρος που προβάλλει την Ελλάδα στη Γαλλία. Δεν έγινε, όμως, ανακαίνιση των δωματίων. Δεν έχουν ιδιωτικά μπάνια και δεν πληρούν τις προδιαγραφές ασφαλείας, προσβασιμότητας και εξοικονόμησης ενέργειας που θέτει το γαλλικό κράτος» λέει η διευθύντρια του Ίδρυματος.

«Ένα τμήμα του υπολειπόμενου ποσού έχει συγκεντρωθεί από δωρητές, όπως το γραφείο αρχιτεκτονικής εσωτερικών χώρων RDAI της Rene Dumas, ιδιοκτήτριας του Οίκου Hermès. Όμως αναζητούμε κι άλλους πόρους. Επίσης έχουμε την καμπάνια "Ένα δωμάτιο στο όνομά σας", που επιτρέπει σε ιδιώτες να προσφέρουν 2.500 ευρώ δίνοντας για πάντα το όνομά τους σε ένα από τα 80 δωμάτια της Fondation. Όλα αυτά παίρνουν χρόνο, γι' αυτό και ζητούμε παράταση της προθεσμίας από το Ίδρυμα Νιάρχος» συμπληρώνει. Τι διακυβεύεται ωστόσο αν δεν γίνει η ανακαίνιση; «Το σπίτι διατρέχει τον κίνδυνο να μπει σε μια τροχιά περιθωριοποίησης γιατί τα καινούργια σπίτια χτίζονται στη Cité με μοντέρνα αρχιτεκτονική, με σύγχρονες προδιαγραφές και όλα τα παλαιότερα έχουν ανακαινιστεί. Άρα είναι δύσκολο να προσελκύσουμε φοιτητές άλλων εστιών στις ανταλλαγές που γίνονται στην Πανεπιστημιούπολη. Στο Ίδρυμα σήμερα ζουν φοιτητές 20 εθνικοτήτων. Αυτός είναι ο αγώνας μας, να αποφύγουμε την περιθωριοποίηση. Αν η Fondation παρακμάσει και ακόμη χειρότερα κλείσει, η Ελλάδα χάνει ένα σημαντικό κεφάλαιο στο Παρίσι, στην Ευρώπη, στον κόσμο. Είναι τραγικό να φανταστούμε ότι μπορεί η Fondation να κλείσει. Και αυτό είναι θέμα της Ελλάδας συνολικά».